

Escut nobiliari de can Mayoles

Vallromanes

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carretera BP-5002, Km 7-8

Coordenades:

Latitud: 41.5282
Longitud: 2.29169
UTM Est (X): 440908
UTM Nord (Y): 4597637

Classificació

Número de fitxa 08296 - 144
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern
Segle XVI-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Commemoriatiu
Observacions protecció: BCIN pel decret 571/1963 de 14.3.1963. Catàleg POUM 2008 E-34
Data aprovació: dj., 14/03/1963 - 12:00
Número inventari Si (IPA num. 9)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 008A00055

Fitxes associades:

[Can Mayoles \(o Can Malloles\)](#)
[Font d'En Mureu \(o del Moreu\)](#)

Descripció

Escut heràldic fet de pedra col·locat damunt la porta principal de la Masia de Can Mayoies, sota el rellotge de sol. L'escut està partit en dos camps: a la dreta, cinc punts circulars; a l'esquerra, torre fortificada amb tres merlets i una porta de la que surt un braç dextrogir armat amb una espasa corba. L'escut propiament dit està enmarcat sobre una àliga bicéfala (la doble àliga austracista?) amb els dos caps a sobre; les ales als costats; i les urpes i cua abaix.

Observacions:

Es tracta d'una masia fortificada, de planta quadrangular, orientada a migdia (fitxa 45). Tipologia de masia: pertany al grup II de Danés (1933) i Garí (1983). No sabem si l'escut correspon originalment a la casa o és una addició moderna. La família conserva llibres pertanyents a l'arxiu parroquial. No hem pogut aprofundir en com, quan i per què hi ha anat a parar. Protecció: la casa estava protegida a les anteriors Normes subsidiàries de planejament municipal. A part de la fitxa de la casa (45), hem fet fitxa específica de l'escut de pedra, per que d'acord amb la disp. add. Llei 9/1993 de patrimoni, i d'acord amb el decret 14.3.1963, es BCIN (Decret 571/1963 de 14.3.1963 d'Escuts, emblemes i pedres heràldiques de més de 100 anys, recollit per la llei 16/1985 LPHE i per la llei 9/1993 LPCC). La protecció de l'escut com a BCIN està contemplada al Catàleg Bens a Protegir POUM 2008. E-34. Però la fitxa comet l'error de classificar BCIN tot l'edifici quan en realitat només l'escut és BCIN. A la fitxa del Catàleg, la casa es denomina Can Malloles (o Can Mayoies)

Història

No hem trobat documentació sobre la família a qui pertanyeria aquest escut. L'últim de la nissaga Mayoies fou Miquel Mayoies Barbany, sense fills, que vengué la casa el 1934 a Jaume Botet Sangrà (García Pey, 2003: 137).

Bibliografia

ANDRÉS BLANCH, Rosa Maria (1982) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Vallès oriental. Generalitat de Catalunya. Barcelona. BONET GARÍ, Lluís (1983) Les masies del Maresme. Centre Excursionista de Catalunya i Editorial Montblanch. Barcelona. GARCÍA PEY, ENRIC (2003) Vallromanes. Noms de lloc i casa. Ajuntament de Vallromanes BORBONET i MACIÀ, Anna (1996) La Masia. Columna, Col·lecció Terra Nostra, núm. 38. Barcelona. DANÉS i TORRAS, Josep (1933) "Estudi de la masia catalana", a Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya, Vol. XLIII, núm. 458. Barcelona.